

Милии Пъвецо,

Били пеѓдесетъ години ти
възпъва по џлестъгъ наро-
дина га ни и добродѣтъ-
лигъ на народъ ни. Писе
радъ на него въто щастие и пла-
ка надъ неховите злочестини.
Ли ни учи да обичаме роди-
ната да се обичаме единъ другъ
и да не хубимъ надежда за
по-свѣти бѫдници.

Твоята пъсенъ проблястъ гоа-
ницигъ на българското племе
и намѣри отекъ у близки и
далечни наши съюзия типъ
за единство и съюзъ славян-
ски. Чистата възвищена братъ-
ска обичъ єз затеъз прѣзъ
цѣлъ животъ сънци пъчедарно.
Въ часове на разномощие и раз-
дори между бройката славянинъ въ
твоята пъсенъ бликаше дъл-
бока тъха но тя будѣше нови
копненски и нови надежди за
братски съюзоръ.

Първата страница отъ адреса на Д-ство „Славянска Бесѣда“